

Кназа; той като го прочете и видѣ, че то е отъ Василиа, отписа мѸ така: „Спорѣдъ писмо-то ви, отче, желалъ быхъ да сторѣхъ милость на таѣхъ сыротѣхъ женѣхъ, нѣ не можѣхъ, понеже това принадлежи на народныѣ-тѣ, данъкѣ. Свѣтый мѸ пакъ отговори на това: „Ако си искалъ да сторѣшь милость, нѣ не си можалъ, добрѣ; ако ли пакъ си можалъ, нѣ не си щалъ, тогава Богъ ще даде иѣкога да имашъ и ты потрѣка отъ дрѣгъ, та кога-тѣ искашь да не можешъ. Сѣще-то сѣ и скѣдна: защо-то на-скоро царѣ-тѣ извѣстенъ за много-то обиды, щото стрѣваше князѣ-тѣ на сиромасы, разгнѣва мѸ сѣ и, обвѣрзанъ сѣ веригы, гѣди го въ тѣмницѣ да заплати на обиденны-тѣ. Тогава Князѣ-тѣ проводи изъ тѣмницѣ-тѣ прошеніе до С. Василиа да измоли Царѣ за да сѣ ѹмилостиви на него. Василиѣ писа до Царѣ сѣ молебъ да го пѣстатъ. Кназа, като видѣ себе сѣ ѹмилостивенъ отъ С. Василиа, затече сѣ да мѸ благодари, а на онаѣхъ сыротѣхъ женѣхъ заплати отъ своя имотъ двойно.

Въ това време царѣваше Іванъ отстѣп-